

Kallid sõbrad,

Aitäh teile kõigi vastuste eest, mis me peale eelmist uudistelehte saime. Mõned teist saavad nüüd elektroonilise uudistelehe, aga ma loodan, et te prindite selle välja, et ka paljud teised inimesed võiksid seda lugeda.

Pahklas oli meil sel aastal väga vihmane ja külm suvi. Tegelikult ootame me siamaani, et suvi ükskord juba algaks ja tõenäoliselt jääme seda ootama kuni järgmise suveni. Rannas olime me sel aastal ainult üks kord lühikest aega, aga siis oli vesi veel ujumiseks liiga külm. Meil oli sel suvel ka väga vähe väljasõite, sest ilmad olid suurema osa ajast vihmased. Aga vaatamata vihasele ilmale käisime me Tallinnas nii tantsu- kui laulupeol ja mõnel kirikukontserdil.

Jevgeni, Inge, Wolfgang ja Evelin olid ühe nädala Rozkalis – Läti Camphilli Külas ja sõitsid ka natuke Lätimaal ringi. Teised olid kodus või käisid oma sõpradel külas. Suurem osa meist püüdis teha maatööd, mis ei olnud kerge, sest saime pidevalt märjaks. Marjakorjamine kestis kolm nädalat. Mustsõstraid saime väga vähe, aga punaseid sõstraid oli päris palju. Marjade valmimine võttis aega, kuna ilmad olid jahedad ja marjad läksid aeglaselt punaseks. Me tegime nii mahla kui moosi ja kuna Eestimaal sel aastal õunsaaki loota pole, oleme me rõõmsad, et eelmine aasta oli nii saagirohke, ja meie kelder on ikka veel täis. Sel aastal kasvas hästi ainult umbrohi ja juurvili. Heino ja Kalju tegid imetlusväärset tööd ja tänu sellele saime me vaatamata ilmale palju heina. Ka vili ja põhk on nüüd sees. See ei olnud tõesti lihtne ülesanne, kuna meie masinad ei sobi enam eriti töö tegemiseks ja nende koht oleks juba ammu muuseumis. Aitäh teile, Kalju ja Heino, tugevate närvide eest! Meie lehmad on rõõmsad, sest neil on palju süüa, karjamaad on veel rohelist ja lehmad on ikka väljas.

Rääkides lehmadest, pean veel mainima, et meie piimaköögi ümberehitus algas lõpuks augusti lõpus. Ajal, mil see pidi tegelikult lõppema. Aga Phare-projekti paberid lebasid Tallinnas joonestaja laual... Nii pidid Wolfgang ja Kairi hakkama saama ajutise piimaköögiga Helle maja pesuköögis ja paljude probleemidega seoses piimanõude pesemise ja tassimisega, kui Carola ja Silvo olid just puhkusele läinud.

Kartulid on juba üles võetud. Rozelinde hoolitses koos Merle ja Pillega kasvuhoonete eest ja marineeris ka Belgia moodi kurke.

Me oleme õnnelikud, et meil olid mõned suveabilised. Evelin oli meil kolm kuud, tema õde Liina aitas palju ja tegi oma sõbraliku naeratusega kõiki õnnelikuks. Madlen tuli Saksamaalt jalgrattaga ja aitas meid kaks nädalat, aga temast saate veel kindlasti kuulda, sest ta tahab siia varsti tagasi tulla.

Carola sõber, kes on rändav puusepp, tuli siia mõneks kuuks koos nelja sõbraga. Nad ehitasid meile uue puukuuri Tobiase maja taha (see on vist ainuke siin külas püstitatud ehitis, mis on tehtud Saksa standardi järgi) ja tegid lehmadele suure “tantsuplatsi” lauda taha.

Ka palju teisi vähem silmatorkavaid asju sai tehtud, nagu meie lekkivate katuste parandus (millest me saime tänu vihmasele suvele väga teadlikuks). Ja tänu Janile sai Malle heinalakka uued aknakäepidemed.

Vahepeal kui Clara, Matthias, Hannes ja Caroline lõpetasid oma vabatahtliku või tsiviilteenistuse, saabusid uued praktikandid – Wolfgang, Maria ja Patricia. Carola ja Silvo jäid veel aastaks ja võtsid vastutuse Tobiase maja eest enda kanda. Merle kolis sel suvel Kalju juurde elama.

Augustis tuli Janek meie eluga tutvuma ja tema kokandusoskustest oli meil suur abi. Tõenäoliselt tuleb ta novembris meile elama.

Septembris tuli meile Liina M., et proovida kas talle meeldiks meiega koos elada. Ta on väga hea koristaja, nii et me ootame igatsusega, et ta meiega ühineks.

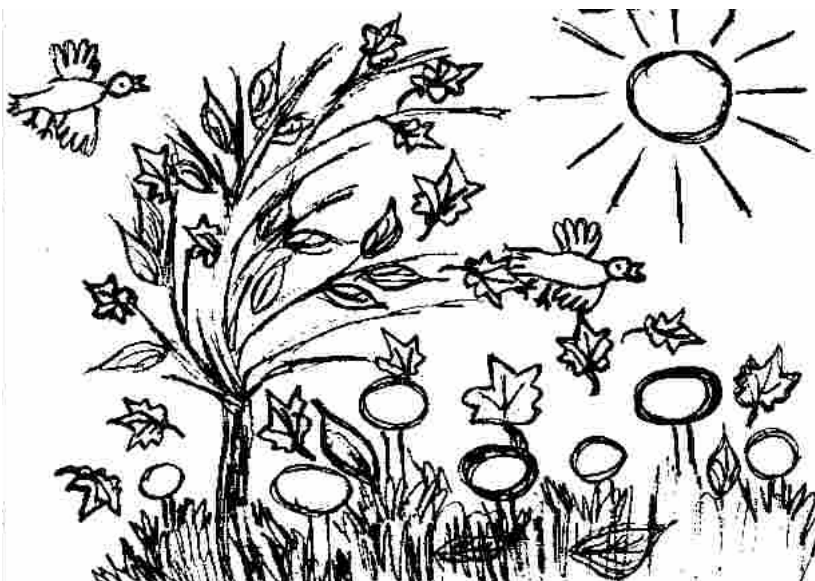
Marek T., kes oli meiega koos mõned kuud, otsustas, et ta tahab siiski elada Lõuna-Eestis ja läks Maarja Külasse.

Palju külalisi käis sel suvel läbi Vikerkaare maja külalistetoa: Ann West Shotimaalt, Susan ja Peter koos oma lastega, Christian ja Tiiu oma lastega, Herbert ja Catrin, Jüri ja Gabriele, Uli (nemad peatusid Tobiase majas) ja just kui suvi augustis algas saabus Margit. See oli väga eriline, et te olite koos meiega, nagu oleks see tükike tagasivaadet Pahkla ajaloolle. Aitäh et te meid külastasite!

Aga nüüd lõpetan ma küla sündmuste kokku korjamise ja lasen ka teistel rääkida.

Ilusat sügist,
Katarina

Sügis

Värvilised sügisepuud on ilusad – kollased, punaseja kirjud – nagu muinasjutus. Eile nägin ma jänkut, ta jooksis üle tee. Mulle meeldib looduses jalutada, kui on ilus ilm ja päike paistab. Seened on metsas. Kersti käis koos ema ja isaga seenel. Pärast pandi need sügavkülma. Meie maja ümber kasvavad ka seened, kui ma kõnnin mööda, siis ma vaatan neid, aga ei korja. Soovin kõigile sooja sügisilma! Olge terved!

Malle

Sõit Lätimaale

Enne pakkisime asju, siis panime võimasina ka peale ja pärast lõunat hakkasime sõitma. Sõitsime Evelini kodust ka läbi, siis sõitsime Pärnu poole, kus pandi uut asfaldi tee peale. Sõitsime üle piiri, seal nägime mitut tuuleveskit.

Lätis nägime palju toonekurgi. Iga põllu ääres oli mitu toonekurge. Õhtul hilja jõudsime Rozkalsisse. Mina, Evelin, Inge ja Wolfgang, neljakesi me sõitsime.

Rozkalni on üks tavaline küla nagu meiegi.

Esimesel päeval tegime tööd. Wolfgang ja mina ehitasime teed ja tegime lehmadele aeda. Inge ja Evelin rohisid teeääri.

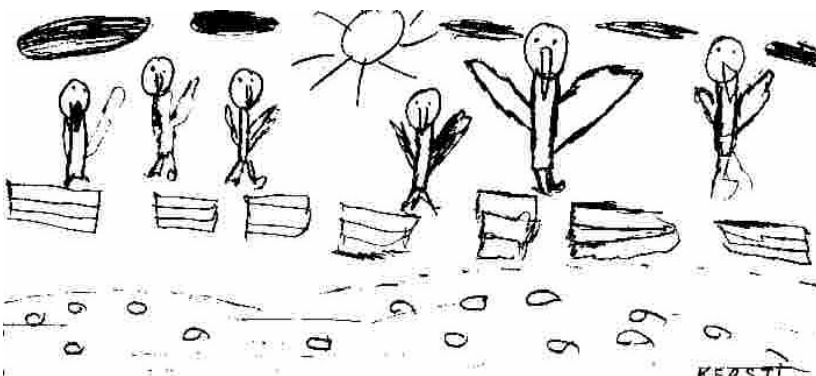
Igal hommikul on seal kogunemine ja 11.30 on tee joomine, lõuna on kell 14.00. Teisipäeval tegime natuke tööd, tee ääred tegime puhtaks ja pärast lõunat sõitsime linna. Sõime jäätist, käisime kohvikus, istusime pingi peal ja käisime kinos, vaatasime kaubofilm. Kolmapäeval korjasime mustsõstralehti tee jaoks ja panime brokoli sügavkülma. Neljapäeval korjasime vaarikalehti ja käisime jõe ääres. Reedel olime terve päeva linnas. Cesis käisime me muuseumis, seal oli ka liputorn. Nägime ka vabaõhumuuseumi, mida alles ehitati. See oli tiigi ääres. Õhtul oli kontsert ühes teises kohas. Laupäeval oli minu sünnipäev. Kõndisin ringi, pakkisime asjad kokku ja lõunal tehti mulle väga piprast toitu. Sünnipäevakook oli väga hea. Evelin koos ühe läti tüdrukuga tegid. Oli metsmaasikatest tehtud. Siis vaatasime minu kingitusi. Siis hakkasime asju autosse panema ja koju tagasi sõitma. Jõudsime ilusti Pahklasse tagasi just täpselt piibliõhtuks.

Jevgeni (Marguse pilt)

Loomajutud

Meie hoole alla toodi suvel üks jännes. Ta tuli Tallinnast, sest tema peremehed tahtsid puhkusele minna. Kristiina pidi tema eest hoolitsema. Aga tegelikult valvas teda Tiugu (Comeniuse maja kass). Kui ta oli majas, siis istus ta alati jänese puuri kõrval. Kui jännes istus õues Wolfgangi tehtud puuris valvas teda alati Nässu (Helle maja koer). Niimoodi saigi Bingo Tiugu ja Nässuga sõpradeks. Nüüd aga on ta juba jälle linnas peremeeste juures tagasi ning Tiugul ja Nässul on igav.

*

Kui me olime põllul ja rohisime peete lendas kõrvale põllule üks toonekurg. Seal tegi Kalju just silo. Ja siis tuli veel üks ja veel palju kurgi. Lõpuks oli meie kõrvale põllul 11 toonekurge. Nad olid meile väga lähedal. Pärast lendasid nad viljapõllule ja mõned tulid jälle tagasi. Meil oli hea meel toonekurgedega koos tööd teha.

Meil sündis sellel suvel 6 vasikat. Üks sündis jaanipäeval, kaksikud tulid Heino sünnipäeval (üks kahjuks suri, sest ta oli liiga nõrk) ja Jevgeni ja Merle sünnipäeval poegisid kaks lehma – sündisid pull- ja lehmvasikas. Nii on väga lihtne vasikate sünnipäevi meeles pidada. Ja sellel päeval kui Clara lahkus ja meil oli parajasti piibliõhtu, sündis veel üks vasikas.

*

Läksime pärast külakoosolekut Vikerkaare majast välja, oli väga pime ja midagi lendas ümber meie peade. Mõtlesin, miks need linnud nüüd veel pimedas ringi lendavad? Siis ütles Katrin: „See oli nahkhiir.“

*

Seal oli pesa, puuhoovis vana puukuuri all. Ja maa peal puukuuri taga olid ka kaks ümmargust pesa. Herilased lendasid ja Margus ei saanud puid laduda. Tobiase maja puukuuris oli ka herilaste pesa ja saksa vandersellid ei saanud puukuuri ära lõhkuda, enne kui pesa oli hävitatud. Nad ise hoolitsesid selle töö eest, tegid seda tulega ja vabastasid ka Marguse puukuuri herilastest. Kompostikasti juures on meil ka herilased. Aga need ei tee meile midagi, kui me neid ei kiusa. Vaablased elavad meil garaazis, neid me nii tihti ei näe.

*

Pärast hommikusööki jalutasin ma niisama ringi ja siis vaatasin, mis sealt metsast välja tuleb? Metssead – emis, kult ja põrsad. Nad tegid vist metsas pühapäeva-jalutuskäiku.

*

Männimajas käib juba mõnda aega külaline. Ükskord varahommikul kuulsin oma toas tugevat koputust. Mõtlesin, et kes see nii vara külla tuleb. Ukse taga ei olnud aga kedagi. Pärast vaatasin, et väljas laudseinas on mitu suurt auku. Siis sain aru, et see salapärane külaline on rähn. Ja nii ta käib, aga kahjuks alati sellisel ajal kui ma tahaksin natuke puhata – varahommikul ja lõunapauside ajal ja siis põrub terve tuba. Võib-olla on see sein tema jaoks liiga igav – ainult üks auk (aken) terve kahekorruselise maja peale ja sellepärast ongi ta otsustanud mõned avavused juurde toksida.

Kersti K., Ants, Katariina, Katrin

Armas küla

Et suure järve äärde jõuda, tuli mul kõigepealt üle mägede sõita ja sealt edasi jätkus reis laevaga. Pärast seda sõitsin ma mööda mägedest, millel olid põllud, karjamaad ja üksikud puud. Siis saabusin ma tasasele ja metsaga kaetud Eestimaale, kus asub armas Pahkla Camphilli Küla. Ma olin õnnelik, et mul oli võimalus seda kohta külastada ja siin suve jooksul aiatöodes abiks olla. Oma kogemusest võin öelda, et on väga huvitav kuidas erinevate iseloomudega inimesed üksteise kõrval elavad. Siin kohtasin ma toredaid inimesi, näiteks majavanemaid. Peale selle sain tuttavaks ka paljude naljakate ja armsate praktikantidega ning meeldivate külaelanikega. See oli väga õpetav kogemus, kuna Eesti mentaliteet erineb Belgia omast. Vaatamata halvale ilmale õnnestus meil ikkagi kasvatada suuri porgandeid, tervislikke kartuleid, maitsvaid mustsõstraid, eksootilist suhkrumaisi, magusaid arbuuse, hästilõhnavat basiilikumi, imeilusaid maasikaid, tugevaid kaalikaid, muljetavaldavaid nuikapsaid, erilisi kõrvitsaid, teravaid paprikaid, palju kurke, põnevaid küüslauke, unistuste ube ja palju teisi asju. Ka minu väike eksperiment Homa teraapiaga õnnestus väga hästi.

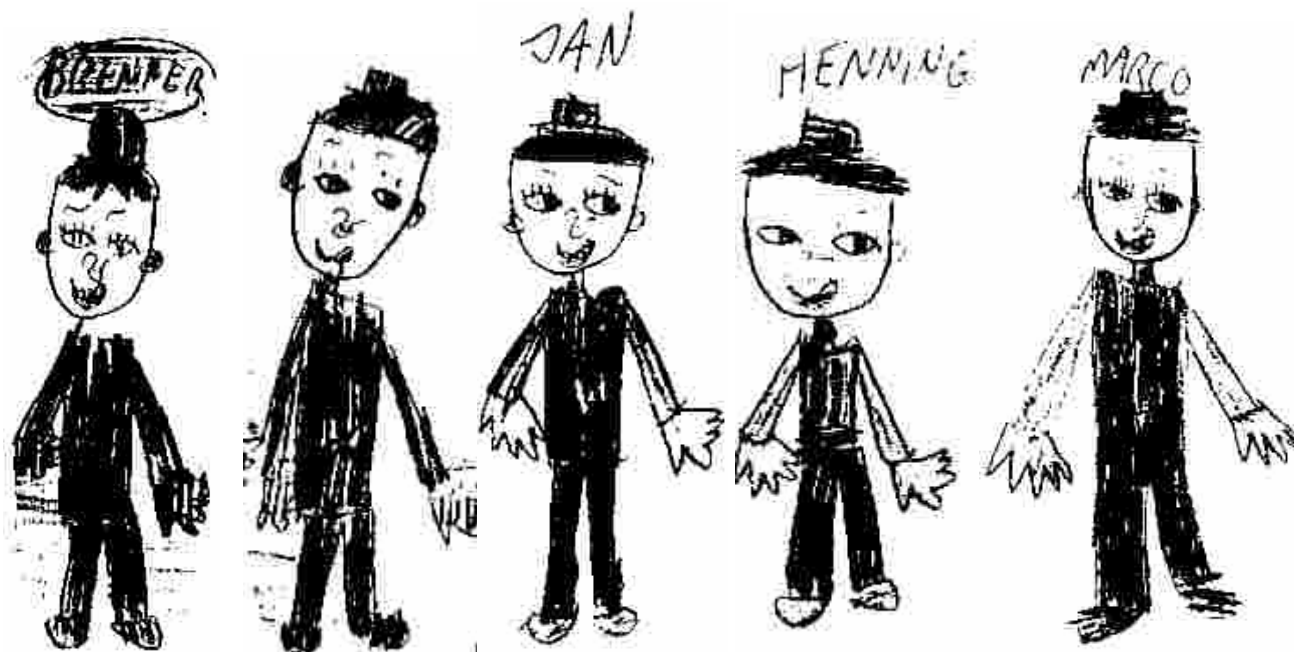
Rozelinde, noor talunik Belgiast

Kartulivõtmine

Esmaspäeval hakkasime kartuleid korjama. Teispäeval kui olime jõudnud üles võtta 15 vagu, siis hakkas äikesevihma sadama. Jäi veel 4 vagu korjata. Kolmapäeval korjasime viimased vaod. Neljapäeval oli järelnoppimine. Siis oli meil suur sorteerimine. Pärast viisime kõik kartulid kastidega keldrisse.

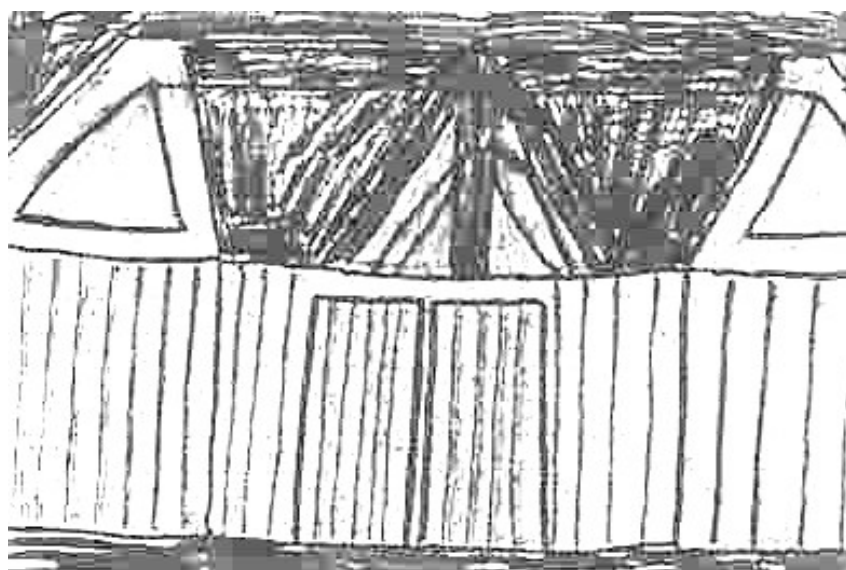
Kersti Kislar

Puukuur

Meie külasse tuli viis meest koos punase autoga. Nad hakkasid Tobiase maja uut puukuuri ehitama. Vana puukuur oli katki ja katusest sadas vihma läbi.

Kõigepealt lammutati vana puukuur ära ja alles siis hakati uut ehitama.

Traktoriga toodi kive, need pandi põrandaks, siis valati betoonpostid. Pärast seda pandi palgid püsti, siis tehti laudadest seinad. Mina aitasin ka – hoidsin puud kinni, kui üks mees saagis. Puukuur värviti punaseks. Siis hakati katust peale panema, see tuleb musta värvi. Mulle meeldib uus puukuur.

Marek

Marek joonistas uue puukuuri, Kersti joonistas vandersellid.

Tere, tere...!

Peale mõningaid kooli või ülikooliaastaid tulime me siia väikesele maale, millest suurem osa inimesi, kellega me rääkisime meie kodumaal, tegelikult midagi ei teadnud...

Wolfgang, kes juba õppis Austrias ülikoolis, tuli just õigel ajal, et aidata heinatööl. Tema sai omale armsa toa Comeniuse maja katuse all. Päevast päeva tegeleb ta kõigega, mida tuleb teha piimaköögis. Kui me teda nägime, jooksis ta alati ringi, hoolitsedes juustu, jogurti, või ja kõige muu vajaliku eest... Ta on ka väga andekas puutöö peale, ja nii ta valmistaski keldri kartulite jaoks ette koos Marciga, ühe teise praktikandiga.

Marc on peaaegu sama andekas kõigi asjade peale – lüpsmine, puutöö, kartulikorjamine ja betoneerimine. Nüüd on meie lehmad väga õnnelikud, kui nad lüpsma tulevad. Peale Saksamaal kooli lõpetamist, tuli ta siia oma tsiviilteenistust tegema. Iga kord kui me teda näeme ja kui tal on vaba aega, loeb ta oma keeleõpikut ja vahel kuuleme me teda rääkimas oma esimesi eestikeelseid lauseid. Ja ükskord oli ta väga närviline, kui ta ei leidnud oma raamatut pärast seda, kui ta oli terve päeva kartulipõllul olnud...

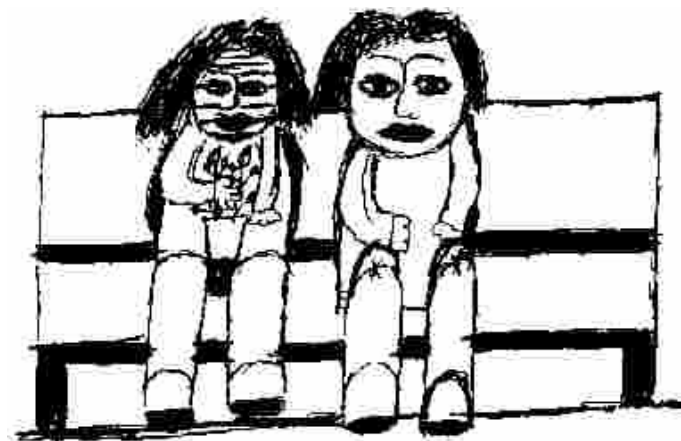
Kui me näeme kedagi, kes istub Tobiase majas telefoni taga või kirjutab kirju, siis me oleme kindlad, et see on Patricia. Esimestest päevadest peale on ta laudas koos Mallega ja neist on saanud praeguseks ajaks väga hea meeskond. Ta aitab ka kohvipausideks head leiba ja küpsiseid küpsetada. Isegi vihmastel päevadel toob tema naeratus külasse päikesepaiste. Kui ta koos Marciga köögis süüa valmistab, õpib Tobiase maja rahvas tundma Tüüringi kokakunsti eesti maitseainetega.

Maria täiendab Tüüringi kolmikut. Kui me teda parajasti ei näe, kuuleme me teda laulmas või klaverit mängimas. Kuigi ta on siin olnud ainult mõned nädalad on tema uueks elukutseks lüpsmine ja ta ta teeb juba lehmadel tagant vaadates vahet. Kui tal on aega, siis istub ta Helle majas oma toas ja võtab vastu suuri pakke või vaatab päikeseloojangut.

Koos Carola ja Silvoga ning külaelanikega oleme me hea meeskond ja ka tööd tehes on meil lõbus olla.

Patricia, Wolfgang, Marc ja Maria

Estri ema sünnipäev

Estri ema sai 100 aastaseks. Piret, mina, Kersti S., Tiia ja Tiit käisime talle sünnipäevaks õnne soovimas. Seal pakuti meile süüa torti, väikeseid leibu ja juustukuubikuid. Kõike me ära ei sõõnud, jätsime järgmistele külalistele ka toitu. Mina kiitsin Estri ema, et ta on väga tubli, et ta 100 aastat elanud on. Me laulsime talle ka. Siis hakkasime ära minema.

Jevgeni

ME TAHAME EHITADA UUT MAJA, AGA...

Me vajame ikka veel palju rahalist abi. Meil on imeilus projekt ja ehitamine saaks alata juba sellest sügisest, kui paljud inimesed meid nüüd aidata saaksid. Uued külaelanikud, kes tahaksid meile elama tulla, ootavad just uue maja valmimist.

Me saime riigilt selle jaoks 1,5 miljonit EEK-i. Kuigi me tahaksime praegu selle rahaga, mis meil on, ehitamist alustada, jääb seda siiski liiga väheseks.

Meil on: 80 000.- eurot

Meile on lubatud 100 000.- eurot

Me loodame veel saada 100 000.- eurot

Uude majja tuleb 16 tuba, millest üks on ratastoolituba. Kokku on pinda 688 ruutmeetrit, mis kõik vastab eurostandardile ja maksab tõenäoliselt 450 000.- eurot (7 miljonit EEK).

Igasugune abi, isegi kõige väiksema ehituskivi jaoks on teretulnud ja tuleks saata meie arvele (UUS MAJA).

Tiit ja Katariina

**MEIE AADRESS: Pahkla Camphilli Küla, Prillimäe, Rapla maakond
79702, Eesti/Estonia**

TELEFONID: (372) 48 34 430 – Helle maja

48 34 416 – Tobiase maja

48 34 449 – Comeniuse maja

48 34 419 – Männi maja

48 98 300 – Vikerkaare maja

FAX: (372) 97 231

E-mail: pahklack@hotmail.ee

ANNETUSED:

**Eesti Ühispank, kood 401, Rapla kontor, Kohila filiaal, a/a nr.108020
0392 8005**

**Spendenkonto in Deutschland: Stadt+Kreissparkasse Pforzheim Kto;
1716379 BLZ:666 50085**

**Siin on luuletus, mis valmis puukuuri sarikapeoks,
kuid tõlkides see kaotaks palju, seepärast saadame originaali.**

RICHTSPRUCH

Mit Gunst und Verlaub!

**Es ist ein ziemlich alter Brauch
und zwischendrin recht lustig auch,
dass man ein Richtfest dann begeht,
wenn ersteinmal der Dachstuhl steht.
Der erste Schnack war ein kleiner Feuerholzschuppen,
der tat sich doch als etwas grösser entpuppen.
So ist das in der Planungsphase,
Es lebe hoch der Planungshase!
Da der Plan nun stand,
fertigte unsere Betonabteilung Fundamente von Hand
in die steinige, estnische Erde,
auf dass der Bau ewig halten werde!
Beton – es kommt drauf an, was man draus macht,
die Jungs haben's fix vollbracht!
Die Betonabteilung lebe hoch!**

**Auch in der Schlosserei war man ganz schnell mit dabei:
Füsse flexen, schweissen, schrubben
und alles nur für einen Schuppen!
Hoch lebe unser Schmied,
bei dem alles etwas langsamer geschieht!**

**Nun gab es kein Halten, jetzt brachen alle Bäume,
Zu hunderten wurden geschält die Stämme !
Braunfäule hin und Holzbock her,
den Gesellen ist fast nix zu schwer!
Die Wände fix abgebunden mit Verstand,
Beil, Zügeisen und Kettensäge in der Hand!
Wände verschalt und Dachstuhl gestellt,
Auf den sich bald auch die Dachhaut gesellt!**

**In Deutschland sagt man, es gibt einen, der alles
kann
Und das ist nun mal - der Zimmermann!
Wir Zimmerer leben hoch!**

**Zum Bauen braucht es zwei in dieser Welt,
Einen der schafft und einen mit Geld!
So soll das Feuerholz es schön trocken haben,
Damit niemand über kalte Füsse muss klagen!
Nichts ist schlimmer als kalte Füsse,
So dass ich jetzt auch noch den Bauherrn grüsse!
Und wenn ihm der Bau auch noch gefällt,
Gibt er bestimmt ein bisschen Spritgeld!
Der Bauherr lebe hoch!**

**Ein Schluck der gilt der Ehre,
Dem Schachte, dem ich angehöre!
Denn eigentlich sind wir ja hier oben ,
Um uns auch ein wenig selber zu loben!
Wer schenigelt Tag und Nacht
Und so Bauherrn glücklich macht,
Gerne auch mal das Leben ein wenig belacht ,
Der reist im Fremden Freiheitsschacht,
Es lebe hoch, dass alles kracht,
Es lebe unser Fremder Freiheitsschacht!**

**Nun muss der Herrgott den Bau beschützen,
Vor Feuer, Hausschwamm und vor Blitzen,
Und was es nicht so alles geben mag!
Der Fremde liegt auch mal im Graben,
Das Feuerholz soll's besser haben!
Das Glas ist leer, nun muss es sterben,
Bring Glück dem Bau mit deinen Scherben!**

Marco